

Anbefaling af bog:

Deepak Chopra: "Hemmelighedernes bog":

En af mine veninder har skreget mine ører fulde om, hvor fantastisk Deepak Chopra er. Med det resultat at jeg allerede var mæt af at høre om ham, og derfor ikke har læst eller hørt noget af ham. Derfor var det også med en vis skepsis, at jeg begav mig i kast med "Hemmelighedernes bog". Lad mig straks sige at mine fordomme blev gjort til skamme. "Hemmelighedernes bog" er en fantastisk bog. Bortset fra titlen, som for mig mere giver associationer til andre former for bøger, så er det en gennemført smuk bog. En titel, som Åbenbaringernes bog, ville for mig mere være en titel efter fortjeneste. For det er en bog, som fortæller om det, som åbner sig op inde fra, hvis man er med livets spørgsmål uden at ville et svar.

Lige som cellerne i vores krop har et højere formål, som de følger, og som gør, at de oplever en samhørighed og accept med hele livet, på samme måde kan vi opleve en kontakt med et højere formål, som beriger os med samhørighed og accept. Det, som i en ikke-forbunden tilstand kan synes som ligegyldige og isolerede oplevelser, og som derfor let fører til sorg, bitterhed og meningsløshed, kan sammenlignes med en kræftcelle; den er netop karakteriseret ved en vildtvoksende grådighed og en fornægtelse af at indordne sig under en helhed. Bogen giver med sine ord, billeder og stemninger nogle åbninger til at genfinde den forbundne tilstand.

Undervejs i læsningen havde jeg flere aha oplevelser, hvor jeg oplevede at få sat ord på tågede og fjerne erkendelser, som jeg nu bedre kunne begribe. I kapitel 10 er der f.eks. en smuk beskrivelse af døden, hvor vores kroppe beskrives som et hus; det bliver bygget, når vi fødes og brænder ned, når vi dør, men sjælerummet forbliver uforandret. Det er altså ikke sjælen, der forlader kroppen i dødsøjeblikket, men kroppen der forlader sjælen. Kapitel 4 er som så mange andre kapitler også et kapitel, som er oplagt til gentagende gennemlæsninger. Titlen på kapitlet er: "Du er allerede det, du søger". Det handler om, at vi i vores søgen efter spirituelle erkendelser let kan komme til at jage efter noget, som er dømt til at mislykkes. Dette skyldes, at vi søger udenfor os selv og dermed antager, at vi ikke er en del af enheden. Om vi så jager materielle goder, eller vi søger spirituelle erkendelser gør ingen forskel, for det bygger alt sammen på, at vi skal opnå resultater og bevæge os fra et sted til et andet. Vores søgen ender uvilkårligt i en "åndelig materialisme". For at undgå denne blinde vej bliver vi nødt til at stoppe kampen for at nå et bestemt sted hen og i det hele taget give slip på at vide, hvor vi er på vej hen. En plan, som "nu vil jeg de næste ti år følge denne metode, og så vil jeg nå et bestemt sted hen i min udvikling. Hvis jeg ikke opnår det, så stopper jeg min søgen!", er alt for frugtesløs. I stedet handler det om at møde det stille vidne i sig selv og dermed ens virkelige selv, som er forbundet med kilden.

Læs selv nærmere i denne smukke bog, hvor forfatteren virkelig investerer sig selv og ofte omtaler sin egen proces og de faldgruber, han er faldet i. Det er gennemgående i bogen, at han taler om vi/os og ikke I/er. Han er selv en del af den menneskelige virkelighed.

I bogen fortæller han følgende historie: engang beklagede en discipel sig til sin lærer over, at al den tid, han havde brugt til åndeligt arbejde, ikke havde gjort ham lykkelig. "Dit job lige nu er ikke at være lykkelig", svarede læreren straks, "dit job er at blive virkelig". Og som Deepak tilføjer: "Essensen er virkelig, og når du fanger den, følger lykken".

Jeg kan på det varmeste anbefale denne bog, som sætter lys på dimensioner i livet, som let kan forblive dunkle og skjulte, men som kan åbne sig op som sommerfugle fra deres pupper. Og blive virkelige.